

PUNJABI SECTION
ਪੰਜਾਬੀ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਇੱਕ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ

ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਇੱਕ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਦੀ। ਅੱਜ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਰੱਬ ਕੋਲ ਗਈ ਤੇ ਬੋਲੀ “ਰੱਬ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਯਾਦ ਹੈ.....?”

ਹਾਂ ਪੁੱਤਰ ਕਿੱਦਾਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਮੈਂ, ਅੱਜ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਜਨਮ ਲਵੇਂਗੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਐ ਨਾ ਪੱਤੁਰ..”

“ਹਾਂ ਜੀ ਹਾਂ ਜੀ ਰੱਬ ਜੀ..” “ਆ ਬੈਠ ਪੁੱਤਰ ਤੈਨੂੰ ਕਥ ਧਰਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ। ਤੇਰਾ ਅੱਸੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸਫਰ ਹੈ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ। ਉਹ ਦੇਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ 'ਚ ਇਕ ਆਦਮੀ ਤੇ ਅੰਰਤ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ..” ... “ਸੱਚੀ ਰੱਬ ਜੀ! ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੰਮੀ - ਡੈਡੀ ਨੇ, ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਨੇ ਉਹ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਨੇ.. ਮੈਂ ਵੀ ਨਾਲ ਜਾਇਆ ਕਰੂੰ। ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ ਭੇਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ..”

“ਪੁੱਤਰ ਜੀ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਮੀ-ਡੈਡੀ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਨੇ..”

“ਕੋਈ ਗੱਲ ਨੀ ਰੱਬ ਜੀ ਬਸ ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਪੜ੍ਹੁ - ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜੀ ਹੋ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਮੀਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੀ..”

“ਸਾਬਾਸ਼! ਚਲ ਠੀਕ ਐ ਪੁੱਤਰ.. ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਅਧਿਐਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁਝ 'ਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈਣਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਆਵੇਂਗੀ..”

“ਰੱਬ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਵੇ ਬੱਸ। ੯ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ..” ਰੱਬ ਨੇ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁਝ 'ਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਹੁਣ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ੯ ਮਹੀਨੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਕੋਈ ਚਾਰ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਰੱਬ ਕੋਲ ਰੋਦੀ ਹੋਈ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਰੱਬ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਨੂੰ ਇੰਝ ਰੋਦੇ ਵੇਖ ਪੁੱਛਿਆ : ਕੀ ਹੋਇਆ ਪੁੱਤਰ? ਤੂੰ ਤਾਂ ਅੱਸੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਸੀ?”

“ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਬ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ... ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁਝ 'ਚ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਸੀ। ਇਕ ਦਮ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆ ਮੈਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੱਲਾ ਵੀ ਪਾਇਆ ਪਰ ਉਹ ਤਲਵਾਰਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਅੰਤ ਟੋਟੇ-ਟੋਟੇ ਕਰ ਇਕ ਅੰਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੌਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਢਿੱਡ ਚੋ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਇਕ ਰੰਦੇ ਨਾਲੇ 'ਚ ਸੱਟ ਦਿੱਤਾ ਫਿਰ ਰੱਬ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੱਜੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ..” ਰੋਦੀ ਹੋਈ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਨੇ ਬੜੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ ਰੱਬ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਰੱਬ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਰਾਏ ਪਰ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਦੱਸਿਆ। ਰੱਬ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲੇ “ਪੁੱਤਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੰਨਾ..”

“ਨਹੀਂ - ਨਹੀਂ ਰੱਬ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਮੰਮੀ - ਡੈਡੀ ਕੋਲ ਭੇਜੋ... ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਮੰਮੀ - ਡੈਡੀ ਕੋਲ ਜਾਣਾ।”

“ਕਿਉਂ ਪੁੱਤਰ? ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਮੰਮੀ - ਡੈਡੀ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ ਤੈਨੂੰ” “ਰੱਬ ਜੀ ਆਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਉਹ ਮੰਮੀ - ਡੈਡੀ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਸਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਬਣਾ ਉਹਨਾਂ . ਨੂੰ ਹਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਗਰੀਬ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ।”

ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਆਹ ਗੱਲ ਸਣ ਅੱਖਰੂ ਆ ਗਏ ਸਨ ਰੱਬ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਸੂਮ ਨੰਨਹੀ ਪਰੀ ਨੂੰ ਕਿੰਝ ਸਮਝਾਉਣ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਸਲੀਂ ਕਾਤਿਲ ਕੌਣ ਸਨ?

**Chandni Singla
CDE/20**

ਮੇਰਾ ਪੰਜਾਬ, ਮੇਰਾ ਦੇਸ਼...

ਜ਼ਮੀਰ

ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਿਲ ਚੋ ਕਦੇ ਨਾ ਮੁੱਕੇ,
 ਆਵਣ - ਜਾਵਣ ਦੁੱਖ ਤੇ ਸੁੱਖ ।
 ਜਾਤ-ਪਾਤ, ਮਜ਼ਹਬ ਨਾ ਵੇਖਣ,
 ਛਿੱਡ ਦੀ ਭੁੱਖ, ਤੇ ਨਿੰਮ ਦਾ ਰੁੱਖ ।

ਵਿਰਸਾ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਬਾਣੀ,
 ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਲੋੜ ਵਸੌਤਾਂ ਦੀ ।
 ਜੀਉਦੇ ਜੀ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ,
 ਦੇਣ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ, ਤੇਗ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ।

ਪੈਸਾ, ਰੁਤਬਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ,
 ਵੇਗੱਲ ਮੰਨ ਇਸ ਲਾਈ-ਲੱਗਾ ਦੀ ।
 ਮੇਹਰ ਸਾਈਂ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹਮੇਸ਼ਾ,
 ਰਾਵੀ ਵਗਦੀ, ਤੇ ਅਣਖ ਇਸ ਪੱਗ ਦੀ ।

ਹਰੇ-ਭਰੇ ਤੇ ਰਹਿਣ ਮਹਿਕਦੇ,
 ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ।
 ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਾਨ ਮੈਂ ਵਾਰਾਂ,
 ਇੱਕ ਪੰਜਾਬ, ਤੇ ਇੱਕ ਮੇਰਾ ਦੇਸ਼ ।

Tejbir Singh

Lore ipsum

ਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਅੱਗੇ,
 ਭਾਵੇਂ ਜਾਂ ਹੋ ਤੀਰ ਦੇ ਅੱਗੇ,
 ਖੰਭਾ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਏ,
 ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਦੇ ਅੱਗੇ,
 ਜੇ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲ੍ਹਗਾ ਆਵਾਂਗਾ ਉਸ ਤੀਰ ਤੇ ਅੱਗੇ,
 ਲੱਖ ਨਜ਼ਾਰਾ ਤੇ ਦੀਦਾਰਾਂ,
 ਕਮ ਤੇਰੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਅੱਗੇ,
 ਆਖਰ ਕੀਹਦੀ ਚਲਦੀ ਏ ਫੇਰ,
 ਮਾਲਕ ਦੀ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ।

Uday Sharma
GEC/18

ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਇਹ ਬੜੀ ਪਿਆਰੀ
 ਕਦੇ ਬੁਰੀ ਤੇ ਕਦੇ ਲਗਦੀ ਪਿਆਰੀ
 ਕਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੇ ਕਦੇ ਦੁੱਖੁ ਹੈ
 ਸੁੱਖਾਂ-ਦੁੱਖਾਂ 'ਚ ਇਹ ਲਿੰਘਦੀ ਸਾਰੀ
 ਕਦੇ ਮਿਲੇ ਤੇ ਕਦੇ ਵਿਛੜੇ ਕਈ
 ਇਹ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਚਾਰੀ ਚਲਦੀ ਗਈ
 ਕਿਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਹੀਂ ਤੇ ਕਿਤੇ ਰਸਤੇ ਨਹੀਂ
 ਫਿਰ ਵੀ ਕਦੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰੀ
 ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਤੇ ਕਦੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਹੈ
 ਕਦੇ ਰੋਮੇ ਤਨਹਾਈਆਂ ਨੇ ਮਾਰੀ
 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ
 ਕਿਸੇ ਨੇ ਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰੀ
 ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਬੜੀ ਪਿਆਰੀ
 ਕਦੇ ਬੁਰੀ ਤੇ ਕਦੇ ਲਗਦੀ ਪਿਆਰੀ ।

ਇੱਕ ਖੁਆਬ

ਤੂੰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹਵਾ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਏ,
ਤੂੰ ਰੋਵੇਂ ਤਾਂ ਰੂਹ ਮੇਰੀ ਵੀ ਨਾਲ ਰੋਦੀ ਏ,
ਮਿਲੋਗੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇਹ ਤੂੰ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ,
ਮਰ ਗਿਆ ਜਿਸਮ ਮੇਰਾ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ
ਪਰ ਰੂਹ ਮੇਰੀ ਅੱਜ ਵੀ ਜਿਉਂਦੀ ਏ ।

ਤੂੰ ਮਿਲੀ ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਿਲਿਆ ਸੀ,
ਈ ਮਰੀ ਹੋਈ ਜਿੰਦਗੀ ਚੁ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਾਗ ਖਿੜਿਆ ਸੀ,
ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਹਸਾਸ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੁਖੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ,
ਹੁਣ ਲਗਦਾ ਨੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕੋਈ ਖੁਆਬ ਅਧੂਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਮੇਰੀ ਦਾ ।

ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਖੁਆਬ ਕਈਆਂ ਦੇ,
ਕਈਆਂ ਦੇ ਟੁੱਟਦੇ ਵੇਖੇ ਮੈਂ,
ਕਈ ਰੱਖਦੇ ਨੇ ਉਮੀਦਾਂ ਉਸ ਰੱਬ ਤੇ,
ਕਈ ਜਿੰਦਾਂ ਮੁਰਦੇ ਵੇਖੇ ਮੈਂ ।

ਮੈਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ,
ਇਕ ਖੁਆਬ ਅਧੂਰਾ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ,
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਸੌ ਮੈਨੂੰ ਇਸ਼ਕ ਹੋਇਆ
ਪਰ ਹੁਣ ਲੱਗਦਾ ਮੈਂ ਦੇਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ।
ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਏ,
ਮੈਨੂੰ ਏਦਾਂ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡੀ ਨਾ,
ਹੁਣ ਜੀਣਾ ਅੱਖਾ ਤੇਰੇ ਬਿਨ,
ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਲ ਆਪਣੇ ਚੋ ਕੱਢੀ ਨਾ,
ਮੈਨੂੰ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਚੋ ਕੱਢੀ ਨਾ ।

ਦੌਰ

ਇਹ ਕਿਹੋ ਕਿਹਾ ਦੌਰ ਹੈ ਆਇਆ ।
ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ,
ਸੋਰ ਹੈ ਮਜਾਇਆ ।
ਰੱਬ ਨੇ ਇਨਸਾਨ ਤੋਂ,
ਮੂੰਹ ਹੈ ਫੇਰਿਆ ।
ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਹੀ,
ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਹੈ।
ਜੋ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ,
ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦੌਰ ਹੈ ਆਇਆ।
ਇੰਝ ਲਗਦਾ ਜਿਵੇਂ ਜਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ
ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ,
ਨਾ ਧੁੱਪ ਲੱਗੇ, ਨਾ ਠੰਢਾ,
ਨਾ ਸੁਣੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਖੇਡਣਾ,
ਨਾ ਹੀ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਣਪਾਂ।

ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦੌਰ ਹੈ ਆਇਆ,
ਜੋ ਆਪਣਾ ਅੰਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ।
ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦੌਰ ਹੈ ਆਇਆ।
ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦੌਰ ਹੈ ਆਇਆ।

Kashish
GCS/20

Abhishek Jain
CDE/20